

Hercegovina, som har vanskeligheder og faktisk meget let kan komme i store vanskeligheder, kan blive hjulpet videre frem.

Jeg blev spurgt, hvad jeg prioriterer. Jeg kan svare, at jeg prioriterer det hele. Jeg prioriterer, at vi støtter bestræbelserne på at styrke demokratiet og retsstaten gennem aftalen, at vi bidrager til politisk, økonomisk og institutionel stabilitet i landet og dermed til en stabilisering af regionen, og at vi støtter Bosnien-Hercegovinas bestræbelser på at fuldføre omstillingen til en fungerende markedsøkonomi. Jeg kan ikke rigtig vægte det ene højere end det andet, for det er vigtigt alt sammen, men det er bare for at nævne nogle af de ting, som er væsentlige i aftalen.

Med hensyn til Dansk Folkepartis indvendinger om, at det her kunne betyde fri indvandring, har jeg også hørt de indvendinger ved behandlingen af tidligere aftaler, og de bliver altså gentaget her. Jeg vil henvise til artikel 48 i aftalen, for her står, at under hensyntagen til arbejdsmarkedssituationen i medlemsstaterne og til deres gældende lovgivning og regler vedrørende arbejdstagernes mobilitet kan man begynde at åbne grænserne i forbindelse med frihandel. Det vil sige, at vi skal vurdere, at vores arbejdsmarkedssituation er sådan, at der bliver et behov. De skal altså have et job, og de skal have en dansk overenskomst, ellers kan de ikke komme ind. Det er det, der er gældende med den eksisterende lovgivning og reglerne for arbejdstagernes mobilitet.

Derfor er det et skræmmebillede, som vi har hørt om før, og som jeg havde håbet var faldet væk nu, for aftalen er jo identisk med de tidligere, hvor jeg har hørt de samme indvendinger. Svaret er det samme, nemlig at det er der taget højde for at kunne fange op, og det håber jeg kan berolige Dansk Folkeparti.

Jeg takker for tilslutningen. Jeg tror, det er vigtigt, at denne proces fortsætter. Man kan se, hvordan Balkan rejser sig, og hvordan Serbien, som også har været i konflikt, nu søger tættere og tættere på EU, hvad jeg også hilser velkommen, så det er en god proces, og jeg takker for Folketingets tilslutning.

Kl. 19:40

Formanden:

Tak til udenrigsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

26) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af regeringens tilslutning til og deltagelse i den internationale koalition til afvæbning af Irak.

Af Mogens Lykketoft (S), Jeppe Kofod (S), Villy Søvndal (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Frank Aaen (EL), Juliane Henningsen (IA), Lars-Emil Johansen (SIU) og Annita Å Frødricksmørk (TF) (Fremsættelse 21.10.2008).

Kl. 19:40

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet.

Den første, der får tilbud om ordet, er udenrigsministeren.

Kl. 19:41

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne indledningsvis henlede opmærksomheden på, at vi i marts i år drøftede et nærmest identisk beslutningsforslag, nemlig B 18, fra den samme kreds af forslagsstillere – og det er jo ikke ret lang tid siden. Det vil derfor næppe kunne komme som en overraskelse, at jeg ikke har ret meget nyt at tilføje i forhold til, hvad jeg sagde dengang. Det har forslagsstillerne heller ikke, bortset fra at Jens Rohde nu er dukket op i bemærkningerne til forslaget, hvad han ikke gjorde i marts.

Regeringen har gentagne gange her i Folketinget haft lejlighed til at redegøre udførligt for baggrunden og grundlaget for den danske beslutning i marts 2003 om at deltage i den militære indsats i Irak. Vi har haft to forespørgselsdebatter om Irak i 2003 og 2004, og så har vi haft adskillige hundrede spørgsmål fra Folketingets medlemmer, som vi naturligvis beredvilligt har svaret på. I marts 2004 holdt Udenrigspolitisk Nævn en åben høring med en række folkerets eksperter, vi har haft samråd, og så har vi haft ti beslutningsforslag om forlængelsen af indsatsen